

ըրբ արդէն յայտնի են մեր ընթերցողներին «Մեղուի» յօդուածներէջ այդ դատարանի վերաբերեալ թանկ: (Տես Մեղուի №№ 12 և 15):

Կարծելով, որ քաղաքային վարչութիւնը առևտրական դատարանի հարցը վճռում է այն հիման վրայ, որով սխալում է պ. Գ. Բալայեթարեանի №54.—Тш. Вест.» ի մէջ տալով յօդուածը, յօդուածադիրը հաստատում է, թէ այդ հիմնադրոյթին սխալ է: Պ. Գ. Բալայեթարեանի հարց հանը այն է, թէ՞ երբ Ժողովուրդի մէջ դործական հարկաւորութիւն է դրացիում մի որևէից նոր հաստատութիւն մտցնելու, այն ժամանակը տեսական, բարեակրօնների քննութիւն այդ նոր հաստատութիւնն մտնելու աւելորդ է: Այս հիման վրայ Պ. Բալայեթարեանը ասում է, առևտրական դատարանի օգուտհաւորութիւնը թիփիլիս համար քննել տեսական հաւաքելով փոյթ չկայ:—Եթէ ընդունենք այդ կարծիքները, մենք պիտի հասնենք այնպիսի եզրակացութիւն, որի մէջ իմաստ չկայ, ասում պ. Նըստովհեան. եթէ միայն դործական պատճառներից զրկելով մենք մի որևէից հիմնադրութիւն մտցնելու լինենք, (դիցուք հիւսնական բարեկամութիւն համար), մենք կանոնադր ունենք համարելու անշուշտ մտցնել այնպիսի մշտնջող, որոնք ամենապիտիւն են էժան կերպով կհաջողեն մեզ մեր նպատակն, օրինակ աւարակների խումբ կազմել, արտաբայութիւն, այժ և այլն:

Դհաստատութիւն իւր կարծիքի, թէ անանց տեսական քննութիւնն նոր հաստատութիւններ մտցնել կարելի է, պ. Նըստովհեան է արդ և իսկ առևտրական դատարանի ծագման հարցը, որովհետեւ հիմնով առևտրական դատարան, մենք յանկանում ենք թայ Ժողովրդին առաւել առ դատարան, քան թէ ներկայ դործողները. ուրեմն այստեղ լինում է ընտրութիւն լուի և վատի մէջ. իսկ ընտրութիւնը անհակադրելի է առանց քննութիւնն: Այլ քննութիւնը լինում է գործական, զիստական, տեսական, նայելով քննարկ աւարակից որպիսութիւններ:

Ի կարծելով թէ անհիմնաբար, պ. Նըստովհեանը, որ առևտրական դատարանը մեր կեանքի համար մի արդ

— Մէկտի բռնէր լեռան ձկնիկ, լեռան տա-
լից ձայն հանեց Յազգն, ասեմբը փոխելով:
Կայ մի ձապիկ օգնութեամբ տարաւ հակը
սմարբը:

Մի քանի բռնե տպակէ 15—20 փոթ, նա
մտնելով քնտորէ ու մշակի օգնութեամբ կրկեց հաս-
տից ամբարը:

Մի ֆուրդօնը դարդակեցաւ, առաջ դնա-
րա տեղը, միւս ֆուրդօնը բռնեց, քար-
ած նորս տեսակ հանկերով: Այստեղից էլ մի
ակ տարաւ Յազգն ու երբ կրկնորդ հակը միջ-
կի վերայ դրածայցաւ ու հնեց ուղռուէր դնալ,
տը ծռուեցաւ, Յազգն մի բնկաւ ու անշղիւն
8 փոթէ, լեռն տակը մնաց:

Հակի տակից լսուեցաւ մշտադէ ձայն փայ-
ման... Մշակիներ վառ բնկան, հակը մի կող-
մը բրուշ տառնէ լայց ու, էր... լեռն տակը տե-
սան տաշմանքի Յազգին, կրկուս օտուկ զոգած
լուրը դնանքն խիճած, ընդանը արխնով լիբը:
Բոլոր մշակ բարձրացրեց նորսան ու արքանեա-
տա վարձած անկիւնը Շէյխան փողոցում, որ
էր քանի ժամկանքի ձեռ վարձել էր ամառկան
մահելին:

Մի քանի օրից յետոյ քաղաքային կադրի-
նէ կտրեցի էր կազմալ այս մի քանի տնոթը:
Միժամադատիւ այնինչ այնինչ մարդէն ապրանա-
րի համբերի ամբարը կրկուս ժամանակը մի-
նի հակ դնուցութեամբ վայր էր ընկել ու մնա-
լի էր նախ տնոթը:

Բժշիկը շննդուց չկայ էրեցաւ, որ որոնա-
ւորեալ ամբարները կտրած էր ու ներքին ծը-
նող ջարդած էր: Մշակը երկուս օրից յետոյ
տանք իսկ դրոբը շննդուց շանձառեցաւ: Են-
թաւի շննդիւնը:

Յազգի մահից յետոյ գտան նորա կապիկը
կրկիկ միջ տասն ու հնեց մահելի թղթադը-
նէ իսկ Արաբը, որի մօտ փող անէր նա
անած, հերկացայցուց մշակների փառաբանու-
նաւուն մանկէ ու այս բոլորը ուղարկուեցաւ
ու Նորա ծնողաց ու բարեխաններին:

1000